

Almanzor.

1. V. Fra ar-__vet Borg til fjer-__ne Sted mit Navn drog om saa vi-__de, mens glad, jeg sad i

van den Fred, med Lyk-ken ved min Si-de; men tir-__red U-ven mig med Had, og jeg lod Kam-__pen

tæn-__de, jeg vin-__ked frem en staa-blank Rad af hun-__dred gjæ-__ve Sven-de. 2.V. Da

mf *cresc.* *f* *mf* *f*

2.

Da lokked Natten Ransmænd ind
 Bag mine trygge Volde;
 Min Lykke sank fra høie Tind,
 Med mine Kiæmper bolde.

Alt femten Vintres barske Slud
 Har seet mig eensom vanke;
 Min Trøst var Mahoms stærke Gud,
 Og Hævnens stærke Tanke.